

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer! ראיה-proof
מקרא-key:	

קידושין-האיש מקדש		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
(ויקרא א) יקריב אותו - מלמד שכופין אותו, יכול בעל כרחו? תלמוד לומר: לרצונו, הא כיצד? כופין אותו עד שיאמר רוצה אני	אילמא מהא דתנן:											◇	ג.
ואמאי? הא בלביה לא ניחא ליה אלא לאו משום דאמרינן דברים שבלב אינן דברים.												!	ג.
ודילמא שאני התם, דאנן סהדי דניחא ליה בכפרה												ז	ג.
וכן אתה מוצא בגיטי נשים ושחרורי עבדים, כופין אותו עד שיאמר רוצה אני	אלא מסיפא:											!	ג.
ואמאי? הא בלביה לא ניחא ליה אלא לאו משום דאמרינן דברים שבלב אינן דברים.												!	ג.
ודילמא שאני התם, משום דמצוה לשמוע דברי חכמים												ז	ג.
המקדש את האשה, ואמר כסבור הייתי שהיא כהנת והרי היא לוייה, לוייה ונמצאת כהנת, ענייה והרי היא עשירה, עשירה והרי היא ענייה - מקודשת, מפני שלא הטעתו	אלא אמר רב יוסף, מהכא:											!	ג.
ואמאי? הא קאמר כסבור הייתי? אלא משום דאמרינן דברים שבלב אינן דברים.												!	ג.
דלמא שאני התם, דלחומרך	אמר ליה אבוי:											ז	ג.
בכולם אע"פ שאמרה בלבי היה להתקדש לו, אע"פ אינה מקודשת	אלא אמר אבוי, מהכא:											!	ג.
ואמאי? הא קאמרה בלבי היה.												!	ג.
ודילמא שאני התם, דכיון דאתניה, לאו כל כמינה דעקרא לה לתנאיך												ז	ג.
האומר לשלוחו הבא לי מן החלון או מן הדלוסקמא והביא לו, אע"פ שאמר בעל הבית לא היה לי בלבי אלא על זה, כיון שהביא לו מזה - בעל הבית מעל	אלא אמר רב חייה בר אבין: עובדא הוה בי רב חסדא, ורב חסדא בי רב הונא, ופשטוה מהא:											!	ג.
ואמאי? הא קאמר בלבי אלא לאו משום דאמרינן דברים שבלב אינן דברים.												!	ג.
ודילמא שאני התם, דלמיפטר נפשיה מקרבן קאתי												ז	ג.
הוה ליה למימר מזיד הוה.												!	ג.
לא עביד איניש דמשוי נפשיה רשיעא												ז	ג.
הוה ליה לומר נזכרתי												!	ג.
נזכר בעל הבית ולא נזכר שליח - שליח מעל.	דתניא:											!	ג.
ההוא גברא דזבנינהו לניכסיה אדעתא למיסק לארעא דישראל, סליק ולא איתדר ליה												○	ג.
כל דסליק אדעתא למידר הוא, והא לא איתדר ליה.	רבא:											■	ג.
אדעתא למיסק, והא סליק ליה.	איכא דאמרי:											■	ג.
ההוא גברא דזבנינהו לניכסיה אדעתא למיסק לארץ ישראל, לסוף לא סליק												○	ג.
אי בעי סליק.	רב אשי:											■	ג.
אי בעי לא סליק.	איכא דאמרי:											ז	ג.
מאי בינייהו?												^	ג.
איכא בינייהו, דאיתליד אונסא באורחא.												!	ג.
האומר לשלוחו צא וקדש לי אשה פלונית במקום פלוני, והלך וקדשה במקום אחר - אינה מקודשת												■	ג.
הרי היא במקום פלוני, וקדשה במקום אחר - הרי זו מקודשת.												■	ג.
ותנן נמי גבי גיטין:												■	ג.
האומר תנו גט זה לאשתי במקום פלוני, ונתנו לה במקום אחר - פסול	[תנן]											■	ג.
הרי היא במקום פלוני, ונתנו לה במקום אחר - כשר.												■	ג.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

קידושין-האיש מקדש		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
וצריכא דאי אשמעינן גבי קידושין, במקום דלקורבה קאתי, בהאי אתרא רחמו לי ולא ממלי מילי עלוי, בהאי אתרא סנו לי ממלי מילי עלוי, אבל גבי גיטין דלרחוקה קאתי - אימר לא איכפת ליה ואי אשמעינן גבי גירושין, בהאי אתרא ניהא ליה דניבזי, בהאי אתרא לא ניהא ליה, אבל גבי קידושין - אימא לא איכפת ליה, צריכא.												■	◇	ג.	
המקדש את האשה על מנת שאין עליה נדרים, ונמצאו עליה נדרים - אינה מקודשת													■	◇	ג.
כנסה סתם, ונמצאו עליה נדרים - תצא שלא בכתובה.													■	◇	ג.
על מנת שאין עליה מומין, ונמצאו בה מומין - אינה מקודשת													■	◇	ג.
כנסה סתם, ונמצאו בה מומין - תצא שלא בכתובה													■	◇	ג.
כל המומין הפוסלין בכהנים פוסלין בנשים.													■	◇	ג.
ותנן נמי גבי כתובות כי האי גוונא													?	◇	ג.
הכא קידושין איצטריכא ליה - תנא כתובות אטו קידושין, התם כתובות איצטריכא ליה - תנא קידושין אטו כתובות.													!	◇	ג.
המקדש שתי נשים בשוה פרוטה, או אשה אחת בפחות משוה פרוטה, אף על פי ששלה סבלונות לאחר מכאן - אינה מקודשת, שמחמת קידושין הראשונים שלה.													■	◇	ג.
וכן קטן שקידש.													■	◇	ג.
וצריכא דאי אשמעינן שוה פרוטה, אידי דקא נפיק ממונא מיניה טעי, אבל פחות משוה פרוטה, אימא: יודע שאין קידושין תופסין בפחות משוה פרוטה, וכי קא משדר סבלונות - אדעתא דקידושין קא משדר ואי אשמעינן הני תרתי, משום דבין פרוטה לפחות משוה פרוטה לא קים להו לאינישי, אבל קטן שקידש - הכל יודעין שאין קידושי קטן כלום, אימא: כי קא משדר סבלונות - אדעתא דקידושי קא משדר, קא משמע לן.													■	◇	ג.
חוששין לסבלונות	איתמר, רב הונא:												■	◇	ג.
חוששין לסבלונות.	וכן אמר רבה:												■	◇	ג.
ומתבינן אשמעתין:	רבה:												?	◇	ג.
אף על פי ששלה סבלונות לאחר מכאן - אינה מקודשת	[תנן]												■	◇	ג.
התם כדקתני טעמא, שמחמת קידושין הראשונים שלה.	אמר ליה אבוי:												!	◇	ג.
מנא אמינא לה? כדקתני טעמא, שמחמת קידושין הראשונים שלה, הכא הוא דטעי, הא בעלמא הוו קידושין.	איכא דאמרי, אמר רבה:												■	◇	ג.
ואביי?													?	◇	ג.
לא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא בעלמא דלא נחית לתורת קידושין כלל, אלא אפילו הכא דנחית לתורת קידושין - אימא הוו קידושין, קא משמע לן.	[אביי]												!	◇	ג.
מאי הוי עלה?													^	◇	ג.
באתרא דמקדשי והדר מסבלי - חיישינן, מסבלי והדר מקדשי - לא חיישינן.	רב פפא:												!	◇	ג.
מקדשי והדר מסבלי, פשיטא													?	◇	ג.
לא צריכא, דרובא מקדשי והדר מסבלי, ומיעוטא מסבלי והדר מקדשי, מהו דתימא ניהוש למיעוטא, קא משמע לן.													!	◇	ג.
הוחזק שטר כתובה בשוק, מהו?	בעא מיניה רב אחא בר רב הונא מרבא:												^	◇	ג.
וכי מפני שמחזיק שטר כתובה בשוק, נחזיק בה כאשת איש?	אמר ליה: [רבא]												?	◇	ג.
מאי הוי עלה?													^	◇	ג.
באתרא דמקדשי והדר כתבי כתובה - חיישינן, כתבי והדר מקדשי - לא חיישינן.	רב אשי:												!	◇	ג.
מקדשי והדר כתבי, פשיטא													?	◇	ג.

disputants-חולקים-♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא-■ ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא-key:	

קידושין-האישי מקדש		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
לא צריכא דלא שכיח ספרא, מהו דתימא ספרא הוא דאתרמי, קא משמע לן.												◇	!	ג
המקדש אשה ובתה או אשה ואחותה כאחת - אינן מקודשות.												■		ג
ומעשה בחמש נשים ובהן שתי אחיות, וליקט אדם אחד כלכלה של תאנים, ושלחן היתה ושל שביעית היתה, ואמר הרי כולכם מקודשות לי בכלכלה זו, וקיבלה אחת מהן ע"י כולן, ואמרו חכמים: אין אחיות מקודשות.												◇		ג
מנהני מילי?												^		ג
דאמר קרא: (ויקרא יח) אשה אל אחותה לא תקח לצרור, התורה אמרה: בשעה שנעשו צרות זו לזו, לא יהא לו ליקוחים אפי' באחת מהם.	רמי בר חמא:											◇	!	ג
אי הכי, היינו דכתיב: (ויקרא יח) ונכרתו הנפשות העושות מקרב עמם, אי קידושין לא תפסי בה, כרת מי מחייב?	אמר ליה רבא:											◇	?	ג
קרא - בזה אחר זה, ומתניתין כדרבה	אלא אמר רבא:											◇	!	ג
כל שאינו בזה אחר זה, אפי' בבת אחת אינו.	דאמר רבה:											◇	!	ג
כל שאינו בזה אחר זה, אפי' בבת אחת אינו.	גופא, אמר רבה:											■		ג